

uddannelse for voksne mennesker, og så er der som konsekvens af det en justering af § 62 a.

Der er også almindelig forargelse over, at overgangsydelsen falder væk. Jeg synes, det er utrolig vigtigt at fastholde, at der ikke er nogen grupper, der rammes på deres forsørgelse. Der er ikke nogen af dem, der er over 50 år, der får det dårligere. De kommer faktisk op på et bedre dagpengeniveau. De skal nemlig ikke gå fra en dagpengesats på måske 130.000 kr. og ned til 108.000 kr. De kan blive i dagpengesystemet. De kan tage imod nogle af de tilbud, som knytter sig til arbejdsmarkedspolitikken. Der er ikke én eneste over 50 år, der vil falde ud af dagpengesystemet.

Så lad være med at fremstille det, som om det er noget nær en katastrofe, fordi vi i konsekvens af en bedre beskæftigelsespolitik faktisk har fjernet en meget passiv arbejdsmarkedspolitisk ordning, en ordning, som faktisk også fører til mere eller mindre direkte pres på den ældre gruppe af arbejdskraften for at melde sig ud af arbejdsmarkedet.

Som det blev sagt tidligere, så har ordførerne bedt om at få forslagene tilbage i udvalget imellem anden og tredje behandling for at kigge på, om der er nogle muligheder for løse de problemer, som både har været rejst her ved andenbehandlingen og i tusindvis af breve. Det er regeringen parat til, men vi er ikke parat til at oprettholde et af de mest passive arbejdsmarkedspolitiske instrumenter, som jo blev etableret i en situation, hvor ledigheden kun kunne bevæge sig én vej, nemlig opad.

Nu er vi faktisk i en situation, hvor ledigheden bevæger sig nedad, og det kommer måske som en overraskelse for mange, at det faktisk viser sig, at også de, der er over 50 år, får glæde af beskæftigelsesopsvinget. Der er faktisk et fald i langtidsledigheden for dem, der er over 50 år, mens der derimod er en stigning i antallet af langtidsledige, der er over 60 år. Men der er altså et fald i de 50-60-åriges ledighed, og det siger noget om, at beskæftigelsesopsvinget også kommer de modne på arbejdsmarkedet til gavn og glæde.

Så en sidste bemærkning omkring noget af det, der også har været diskuteret meget, nemlig puljejob. Der vil jeg godt gøre opmærksom på, at puljejobbene jo skal være aftalebaserede job. Det skal være ordentlige job. Det skal være job, som fører den ledige frem til beskæftigelse. Det kan være beskæftigelse inden for den offentlige sektor. Det kan være beskæftigelse inden for

den private sektor. Og der kan være perioder i puljejobbet, som knytter sig til en uddannelse. Så der er altså ikke tale om, at puljejob bliver sådan noget meget statisk, hvor folk absolut skal være det samme sted i tre år. Det kan faktisk godt være noget mere eller mindre, og det kan specielt være noget, hvor der er tilknyttet opkvalificeringsmuligheder.

Så er fru Jette Gottlieb også meget vred over, at man skal tvangsomscoles. Jeg vil godt bede fru Jette Gottlieb om at kigge på de formuleringer, der rent faktisk er i denne her bestemmelse. Det, vi faktisk siger, er, at hvis det er sådan, at der er en ledig, der kan tage et konkret stykke arbejde, såfremt vedkommende tager del i et omskolingskursus, så synes vi, der skal være de samme regler for afslag på et tilbud om uddannelse, der kan føre til arbejde, som der er ved afslag på et konkret arbejde.

Jeg har meget, meget svært ved at se, at det skulle være en katastrofe at sige til en ledig: Ved du hvad, du skal seks eller fire uger på en AMU-skole eller en erhvervsskole, eller hvad det nu kan være, og så får du et arbejde i den anden ende. Det kan da vist ikke betegnes som en forringelse. Det er faktisk en forbedring.

Jeg har også noteret mig de bekymringer, der er i forhold til en kortere dagpengeperiode. Ja, bekymringen var jo ikke hr. Helge Sanders, der mener, at det stadig væk er en for lang dagpengeperiode, også sammenlignet med andre lande. Jeg synes, at man ved den slags sammenligninger altså også skal gøre sig nogle overvejelser om, hvordan de landes varslingsperioder ser ud. Det er jo sådan i Danmark, at arbejdsgiverne relativt nemt kan fyre folk og med en forholdsvis kort varslingsperiode. Sådan er det faktisk ikke i de andre lande. Og det er derfor, vi har et dagpengesystem, hvor der er længere perioder netop for at skabe fleksibiliteten på arbejdsmarkedet.

Men vi synes så til gengæld også, at dagpengeperioden selvfølgelig skal modsvare den beskæftigelsesfremgang, der er i vores samfund, og vi er altså ikke – som andre – bekymrede for, at nogen skal falde ud af dagpengesystemet med det nuværende beskæftigelsesmæssige opsving og de uddannelsesmuligheder, som netop kvalificerer ledige til at tage de nye udfordringer op, der er i forhold til beskæftigelsesfremgangen.